

El Diacrític | Marco S. Noferini | Actualitzat el 23/09/2017 a les 16:00

Per un sí, per un no, o per una confederació d'estats independents

«Si ens unim tots els catalans per crear un estat independent, i una vegada aconseguida la total emancipació de l'estat espanyol hi hagués el compromís de totes o de la majoria de les forces polítiques catalanes de sotmetre a referèndum entre els catalans l'opció de la creació d'una possible confederació d'estats independents, en la qual Catalunya negociaria amb Espanya sense lligams i al mateix nivell com a estat, el volum de suports al procés i els vots del Sí serien majoria»

Concentració contra la repressió a les llibertats, el dia 20 passat a Vic | Josep Comajoan

Fa uns dies la meva benvolguda companya a Càrnies en Lluita, Roser Iborra, escrivia en aquest mateix mitjà un article i reflexió sobre els motius que podrien portar a molts catalans no independentistes a votar o no en el referèndum d'autodeterminació del pròxim 1 d'octubre, si és que es pot fer. Qui està darrere d'aquestes quatre línies podria ser part d'aquest grup doncs mai he estat independentista i molt menys nacionalista, però com a demòcrata -però no només de boca sinó també de facto- recolzo el legítim dret de la meua terra, o de qualsevol poble, a poder decidir lliurement el seu futur, i més quan els qui volen impedir el referèndum ho fan a força d'arguments tan puerils i anacrònics com la indivisibilitat de la pàtria, i utilitzen per a això la coacció, la força i la por. Una altra cosa, que he manifestat públicament, són els dubtes que tinc sobre si anar o no anar a votar, i fins i tot a hores d'ara sobre quin hauria de ser el meu vot.

Els arguments per recolzar el dret dels catalans a poder votar sobre si volem ser independents hi són tots, i els contra arguments com els ja referenciats en el paràgraf anterior són totalment banals i mancats de tota lògica. Diferent és la justificació que li vulguem donar als motius per decantar el nostre vot per una opció o una altra, ja que segurament hi haurà arguments bons i no tan bons per decidir seguir formant part de l'estat espanyol o per formar la nova república catalana.

Davant el preocupant escenari que tenim a Catalunya, fruit principalment de l'antidemocràtic comportament dels poders de l'estat, es fa evident el suport majoritari de tots els catalans al

nostre legítim dret a poder votar l'1-O. Però estem segurs que el Sí a la independència té el suport de la majoria? Acceptarem els resultats que es puguin produir en el referèndum, si és que es pot dur a terme, si la participació és molt inferior a la de qualsevol procés electoral, estant per sota de la meitat del cens de votants? Existeix alguna possibilitat de poder mobilitzar a tota aquella massa de ciutadans que no som favorables al Sí, però al mateix temps no volem alinear-nos amb el No, si això significa seguir formant part d'aquesta Espanya retrògrada hereva d'això que s'ha vingut a denominar-se el règim del 78?

Si ens deixen posar urnes, desconec quanta gent votarà, suposo que amb la repressió brutal a la qual s'ha sotmès tot el *procés* el nombre de votants s'hauria d'incrementar considerablement. Tampoc sé si la mobilització arribarà a aquests percentatges que podrien donar tota la legitimitat que es mereix al referèndum, i que crec que hauria de portar al govern Generalitat a fer públic el percentatge mínim per donar-li caràcter de vinculant. El que sí que sé és què podria portar-me a votar, i fins i tot a decantar-me pel Sí.

Entenc que aquesta forma de vertebrar l'estat en una divisió territorial sota el concepte d'autonomies a la majoria dels catalans ja no ens serveix, i canviar aquesta concepció territorial d'estat autonòmic per federal seria un canvi estètic però que seguiria representant més del mateix, ja que molts catalans ja ni tan sols acceptarien un federalisme asimètric. Però buscar la construcció d'un estat confederal podria ser pal d'un altre paller. La possibilitat que se li reconegué a un territori com Catalunya (sigui nació històrica o no) la seva total sobirania, que entre altres coses li permetessin decidir sense cap ingerència per part d'un govern centralista la seva total independència administrativa, política i econòmica, així com la seva lliure unió per voluntat pròpia a un altre territori en forma de confederació segurament comptaria amb el suport de no pocs catalans. I és aquí on es podria aconseguir l'adhesió de molts catalans progressistes però no independentistes al proper referèndum i al Si a la independència.

Els fets ens demostren que mentre al govern d'Espanya segueixi governat per partits tan totalitaris, amb un tarannà tan poc democràtic i assentats en l'immobilisme dels qui semblen tenir una arcaica concepció vuitcentista i colonialista de què ha de ser aquest país (i des del meu punt de vista amb preocupants tics feixistes) difícilment es podrà negociar amb ells, ja que sempre es creuran que estan per damunt nostre. Però si per contra ens unim tots els catalans per crear un estat independent, i una vegada aconseguida la total emancipació de l'estat espanyol hi hagués el compromís de totes o de la majoria de les forces polítiques catalanes de sotmetre a referèndum entre els catalans l'opció de la creació d'una possible confederació d'estats independents, en la qual Catalunya negociaria amb Espanya sense lligams i al mateix nivell com a estat, el volum de suports al *procés* i els vots del Sí serien majoria, la qual cosa entre d'altres legitimaria el referèndum i amb això permetria aconseguir un major nombre de suports al *procés* i al reconeixement internacional del resultat que donin les urnes.